Євангелія від Луки 11

Христос навчає молитися 1-13; вигнання бісів 14-28; засуд розпусного роду 29-36; картання фарисеїв 37-54

1 Раз якось він молився в якомусь місці, і як закінчив, сказав до нього один з його учнів: “Господи, навчи нас молитись, як і Йоан навчав своїх учнів.”

2 А він до них промовив: “Коли ви молитесь, кажіть: Отче, нехай святиться твоє ім'я, нехай прийде твоє Царство.

3 Дай нам кожного дня наш хліб щоденний.

4 І прости нам гріхи наші, бо й ми прощаємо кожному, хто нам винен; і не введи нас у спокусу.”

5 Далі до них промовив: “Якби хтось із вас мав приятеля, і той прийшов до нього опівночі Та й сказав до нього: Друже, позич мені три хліби,

6 бо приятель мій прибув до мене з дороги, і я не маю що йому дати,

7 а той зсередини відповів би йому: Не докучай мені, двері вже замкнені, і діти мої зо мною в ліжку; не можу встати й дати тобі, -

8 кажу вам, що коли й не встане та не дасть тому, що він його приятель, все ж таки з-за його настирливости підведеться і дасть, скільки той потребує.

9 Отож кажу вам: Просіть, і вам дасться; шукайте, і знайдете; стукайте, і вам відчинять.

10 Кожний бо, хто просить, одержує; той, хто шукає, знаходить, і тому, хто стукає, відчиняють.

11 Котрий із вас, батьків, коли син проситиме в нього хліба, дасть йому камінь? Або коли попросить риби, замість риби дасть йому гадюку?

12 Або коли яйце попросить, дасть йому скорпіона?

13 Отак коли ви, злими бувши, умієте давати дітям вашим дари добрі, оскільки більш Отець небесний дасть Святого Духа тим, що у нього просять!”

14 Ісус виганяв біса, що німий був. І як біс вийшов, німий заговорив, і дивувались люди.

15 Та деякі з них говорили: “Він Велзевулом, князем бісівським, виганяє бісів.”

16 Інші ж, щоб його випробувати, домагалися від нього знаку з неба.

17 А він, знаючи думки їх, сказав їм: “Кожне царство, розділене проти себе самого, запустіє, і дім на дім упаде.

18 Коли, отже, і Сатана проти себе самого розділився, - як устоїться його царство? Бож кажете, що Велзевулом виганяю бісів.

19 Коли ж Велзевулом виганяю бісів, ким виганяють ваші сини? Ось чому вони будуть вашими суддями.

20 Коли ж я Божим перстом виганяю бісів, то, значить, прийшло до вас Боже Царство.

21 Коли хтось сильний та озброєний пильнує свого двору, його майно в безпеці.
22 Коли ж надійде хтось сильніший від нього й його подолає, то забере у нього всю його зброю, на яку він покладався, і роздасть його здобич.
23 Хто не зо мною, той проти мене; і хто зо мною не збирає, той розсипає.
24 Коли дух нечистий вийде з чоловіка, то блукає по місцях безводних, шукаючи спочинку, та, не знайшовши, каже: Повернуся в дім свій, звідкіля я вийшов.
25 І, прибувши, знайде його заметеним, прибраним.
26 І тоді йде й бере з собою інших сім духів, гірших від себе, і вони входять і там оселюються, і останнє того чоловіка буде гірше, ніж перше."
27 Коли він говорив це, жінка якась, піднісши голос з-між народу, мовила до нього: "Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили."
28 А він озвався: "Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають."
29 Коли народ згромадився, Ісус почав промовляти: "Рід цей - рід лукавий; він шукає знаку, але знаку йому не дасться, окрім знаку Йони,
30 бо як Йона був знаком для ніневитян, так і Син Чоловічий буде знаком для цього роду.
31 Цариця півдня встане під час суду з людьми оцього роду і його засудить, бо прийшла з кінців світу послухати мудрости Соломона, а ось тут більше від Соломона!
32 Ніневитяни встануть з цим родом під час суду і його засудять, бо вони покаялись на проповіді Йони, та ось тут більше від Йони.
33 Ніхто не світить світла й не кладе його у сховок, ані під посудину, але на свічник, щоб ті, що входять, бачили ясність.
34 Світло твого тіла - твоє око. Коли око твоє здорове, все твоє тіло світле; коли ж воно недуже, все тіло твоє темне.
35 Гляди, отже, чи світло, що в тобі, не є темрява.
36 Коли, отже, все тіло твоє - світле й нічого темного не має, воно буде все в світлі, так, наче б освічувало тебе світло (своїм) сяйвом."
37 Коли він говорив іще, якийсь фарисей запросив його на обід до себе. Ісус увійшов і сів за столом.
38 Побачивши це, фарисей здивувався, що він перш не зробив обмивань перед обідом.
39 Господь сказав до нього: "От ви, фарисеї, чистите лиш зверху чашу й полумисок, самі ж ви всередині повні здирства й лукавства.
40 Безумні! Чи ж той, що зробив верх, чи не зробив і середини?
41 Тож дайте милостиню з того, що усередині, і все у вас буде чисте.

42 Та горе вам, фарисеї, бо ви даєте десятину з м'яти, рути та всякої городини, але занедбуєте правосуддя і любов Божу! І це треба було робити, і того не лишати.
43 Горе вам, фарисеї, що любите перші місця в синагогах та привітання на майданах.
44 Горе вам, бо ви, як оті гроби непомітні, по яких люди зверху ходять і не знають того.”
45 Озвавсь тоді один із учителів закону: “Учителю! - кажучи це, ти й нас ображаєш.”
46 Він же відповів: “Горе й вам, учителям закону, бо ви накладаєте на людей тягарі, які важко носити, самі ж до тих тягарів і пальцем не доторкнетеся.
47 Горе вам, що будуєте гроби пророкам, а це ваші батьки їх убили!
48 Ви так стаєте свідками й даєте згоду вчинкам батьків ваших: вони їх повбивали, а ви будуєте їм гроби!
49 Тому й каже мудрість Божа: Я їм пошлю пророків і апостолів; вони деяких з них уб'ють, а деяких будуть гонити,
50 щоб цей рід відповів за кров усіх пророків, пролиту від створення світу,
51 від крови Авеля до крови Захарії, забитого між вівтарем і храмом. Так, я кажу вам: Рід цей здасть за те рахубу!
52 Горе вам, учителям закону, бо ви взяли ключ знання! Самі ви не ввійшли і тим, що хотіли ввійти, заборонили.”
53 І як він вийшов звідти, книжники та фарисеї почали сильно на нього нападати й ставити йому різні питання,
54 чигаючи так, щоб несподівано піймати якесь слово з уст його.